

UABA Pula
Podružnica Štinjan

Rosanda Josip Bepo – sjećanja
(zapisano 8.5.2019.)

Rosanda Josip Bepo rođen je u 12.1926. i trenutno je jedini živi štinjanski partizan. I danas se sjeća mnogo toga iz turbulentnih 40-tih godina. Slijedi neautorizirani zapis našeg razgovora:

U partizane je desetak mladih (kaže mularije), među kojima i on, išlo u 3.mj. 1944. Organizator je bio Butković Anđelo (Đidio). Skupili su se u Ližnjem moru i čekali vezu. Potom su išli (preko Rijeke, Gerova, Karlovca) u Belu Krajinu u Sloveniji, u okolicu Črnomelja gdje su učestvovali u partizanskim akcijama. Sa njim su išli osim Đidia još Bilić Karlo, Brezac Karlo, Macuka Anton Nini, Bileta Josip Bepo, Mezulić Josip Bepo, Grbac Pero i Babić Mario.

Kasnije, zimi 1944/45 u partizane su još išli Perhat Piero, Bašić Mario, Poldrugovac Anton, Bradamante Nini, Gregorović Miro (došli su u Crni Lug).

Sjeća se starijih koji su otišli ranije u partizane (nakon kapitulacije Italije) od kojih su mnogi poginuli. Iz Padulja su otišli Licul Ivan (poginuo kod Karlovca) i Macan Ivan (poginuo kod Drežnice). Uz njih poginuli su Išić Miro (poginuo kod Barbarige), Frančula Mate, Kužinić Grgo, Celija Jakov, Pikunić Drago, Pikunić Anka, Glavić Ivan, Jurica i Dinko Kalc, Juričić Anka i Zorka (zadnje četvero je ranije sa obiteljima odselilo u Jugoslaviju bježeći od fašističkog terora).

Bepo se prisjeća da je u NOP-u bio i Benzija Stano (rođen u Štinjanu, živio u Puli), kojega su Nijemci zarobili i poslali u Dachau gdje je i umro (nije naveden, po Bepu nepravедно, na spomeniku).

U partizanima su bili i Juričić Jakova Vlado i Juričić Pio.

Iz Štinjana je bilo još žrtava II svjetskog rata. U Talijansku vojsku su bili mobilizirani i potom su kao talijanski vojnici poginuli Likarić Karlo (u Libiji), Pačić Božo (u Abesiniji), Benzija Ivan, Peteršić Vlado.

Bilo je i Štinjanaca koje su partizani ili pripadnici NOP-a ubili ili u "odveli u mrak". Spominje prezimena Bradamante, Gedinac, Mišan, Licul, Rovis.

Zabilježio Bojan Vuk